

Տ. ՄՈՄԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ

ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷՇՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱճԱՐՈՒՄ ԿՐԿՆԱՉԱՏԿԻՆ ՄԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(18 ապրիլի 2004 թ.)

«Ես իսկ եմ հարույրուն և կյանքով հավագում է
ինձ, թեպիս և մեռնի, կապրի. և ով կենդանի է ու
ինձ հավագում է հավիրյան ցի մեռնի»:
(Հովհ. ԺԱ 25:26)

Միրելի հավաբացյալ ժողովուրդ,

Հովհաննես Ավելարածի այս խոսքերը հոգևոր ուրախություն պարմատելով մեզ՝ կրկին հավասպում են, որ Հիսուս Քրիստոս երեկ և այսօր նոյնն է և հավիրյան մեզ հետ է և առավել մորք և միտքիմ է երանց, ովքեր Նրա մեջ և Նրա միջոցով փնտրում են հավիրեական լյանք, ովքեր հավագում են Քրիստոսի Հրաշափառ Հարույրան խորհրդին:

Միրելի հավաբացյալ ժողովուրդ, մեր Եկեղեցու հայրերն ինչպես Զարկին և ախտորոշող հիսուն օրերին ապրել են բրդմություն, ինչպես ևս ապաշխարության և ինքնաքննության շրջան սահմանել և ախապատրասպվելու համար քրիստոնեական ամենամեծ գոնին՝ Հարույրանը, այնպես էլ իմաստուն կերպով Զարկից հետո նոյնպես հիսուն օր են հասդարել իրեն հոգևոր ուրախության շրջան:

Այո՛, մեզանում պիտի շարունակվի Քրիստոսի հարույրան հոգևոր ցնծությունը, պիտի նորոգվենք հոյսով և հավաբքով, պիտի քաջալերվենք, որ Հարույրային կերպարանակից յիննու հնարավորությունն ունենանք՝ անընդհատ լոյսի ճանապարհով քայլելով, հոգեպես ավելի մարքվելով և կագարելազործվելով: Հարույրանը հաջորդող այս հիսուն օրերը մեր Եկեղեցվոյ Տոնացույցում անվանվում են Հիսունը կամ Հիսանց օրեր:

Ս. Զարկին անմիջապես հաջորդող կիրակին կոչվում է Նոր Կիրակի կամ Կրկնազարդիկ: Մենք այսօր բոլորս Քրիստոսի Հրաշափառ Հարույրան ուրախությունը պիտի ունենանք մեր հոգիներում, պիտի կրկնվի մեր ցնծությունը, քանզի Հիսուսի հարույրուն առաջին հերթին խորհրդանշում է նոր լյանքը՝ կենսական բարենորոգություն, նոր մրածումներ, հավատքի մեջ առավել հասդարակությունը: Պողոս առարյալը հորդորում է հավաբացյալներին: «Այժմ դուք ևս թոթափիք այդ բոլորը՝ բարկություն, զայրույթ, չարություն, հայիություն և խեղկաբակություն մեր բերաններից» (Կող. Գ:8):

Միրելի հավաբացյալներ, դուք ևս մի՛ սրբեր, հանե՞ք ձեր վրայից իին մարդուն՝ իր գործելով, և հազեր նորը, այն, որ նորոգված է զիվությամբ ըստ Արաքի պալկինի: Այո՛, Հիսուս է մարդկային բանական լյանքի զերազոյն Վերանորոգիքը, ինեց այսօրվա կիրակին վերանորոգության խորհուրդն ունի, Կրկնազարդիկ, որովհենք այս կիրակի ևս պիտի ցնծանք հարույրան ուրախությամբ, պիտի ըմբոշխնենք այն մաքրությունը, որ գիրում է Եկեղեցու Քրիստոսի Ս. Հարույրունից հետո: Բնությունը ևս ամեն զարնան նորոգվում է: Սա զարգացման առաջնաթագի բարենորոգության և ախապայմանն է, մեր զաղափարները, համոզմութենք, սերը, հավաբք և այն ամենը, որոնք չեն երևում, սակայն կազմում են մեր ներքին լյանքը: Ներքին մարդը հաճախ կարուի է նոր լիցքների, նոր ավիշի, նոր արևի:

«Նույն վաներ ձեզնից հին մարդուն իր նախկին կենցաղով, այս, որ ապականված է խարեւապարի ցանկություններով, նորոգվեցեք ձեր միջրով և հոգով և հագեր նոր մարդը, որ սրբության մեջ է ըստ Աստծո՝ արդարությամբ և ճշմարիփ սրբությամբ» (Եփիս. Դ 22-24): Հիսուս Խնքը նորոգիչն է ու նոր կանքի խորհրդանշը: Հիսուս վերանորոգեց Հին Ուխտը, որ այլև նոր օրերի հետք դժվար էր քայլում, Աստված նոր նպատակների մասին մարդու հետք խոսեց նոր օրենքներով, նոր խորպակ: Հիսուս նորացրեց ասպրվածային շնորհաշար պարզամենք, հասպարեց նոր ուսիս՝ նոր քարոզությամբ, այս կնքեց իր իսկ արյունով: Հիսուս նորոգեց հին պարվիրանները և համայն մարդկությանը քարոզեց նոր վարդապեկություն՝ շաղախված աստվածային սիրով և հարության կենսահաստիք խորհրդով:

Սիրելի քոյսեր և եղբայրներ, այսօր բոլորի հոգիներում ճառագում է հարության խորհրդ, ամենահայր ասպրվածային լույսը, իսկ մեր հայրենի երկրում գարուն է շնչում բարի սպասումներով և հուսանորոգ արարումներով: «Նարուցալ Տիրոց կենդանարար ներկայությամբ մենք պեսք է մեր կյանքից հեռու վանենք անհանգուացնող գագնապները, վառանումները, պիտի նորոգվենք վերանորոգության մարդամարդու խորհրդով, ամրութեան կատչներ մեր արմարներին, մեր Եկեղեցուն և միշտ իշենք, որ Քրիստոս նոր հարությամբ մեզ պայացուցեց, որ խաչվածին մահ չկա:

Ուրեմն անսահման և վիրումով երկրպագենք մեռյալներից Միակին, Ում վրա մահն իշխանություն չկարողացավ ունենալ, երկրպագենք ու ցնծանք, որ Հիսուս մեզ համար լուսավոր ճանապարհ է հարթել, որ մեզ կրամի կատարելի հավիքնեալին կյանք, նոր կյանք, լույսի արքայություն: «Նայքնության մեջ նույնքան բացահայտ նշվում է այս մասին. «Եվ զահի վրա նստողն ինձ ասաց. - Անապահի ամեն բան նոր եմ դարձնում» (Նայք. ԻԱ 5):

Սիրելի հավարացալ ժողովորդ, ուրեմն հոգեպնդվենք այս կիրակիի՝ Կրկնազարկի մեծ խորհրդով, ցնծանք հարության ուրախությամբ և ամեն ակնքարթ հիշենք Տիրոց խորհրդները և մեր հարապն աղոթքների մեջ իշենք, որ Նա է կյանքը և միայն Նա պեսք է մեզ դրանի լույսի ճանապարհով և բարեխոս լինի Աստծո առաջ մեր յուրաքանչյուր զաւանքի համար: Ու հասրապ համոզվենք, որ բազումորոք Աստված ներկու է մեր բոլոր մեղքերը, մաքրելու է մեզ, նորոգելու է և ամրապնդելու մեր հավաքը:

Ուրեմն ուրախանանք այսօր, ուրախանանք Քրիստոսով, հարուցալ Տիրոջը դավանենք, չկորցնենք մեր հոյսը, հավաքը և նորոգվենք մշտանորոգ եռանդը:

Ուզում եմ ավարտել Հիսուսի հոգենորոգիչ խոսքերով. «Թող ձեր սրբերը շնորվենք, հավաքացեք Աստծոն, հավարացեք և ինձ: Իմ Նոր վրան մեջ բազում օթևաններ կան, թե չեն են ձեզ կասեի, թե զնում եմ ձեզ համար էլ վեր պատրաստելու: Եվ եթե զնում և ձեզ համար էլ վեր պատրաստեմ, դարձայ կզամ և ձեզ կվերցնեմ ինձ մոլոր, որպեսզի ուր ես լինեմ, դուք ևս այնքեն լինեք: Եվ թե ուր եմ զնում, այդ գիտեք, գիտեք և ճանապարհը» (Ըովի. ԺԴ 1-4):

Եկեք այս համարել աղոթքի հանիսավոր պահին, սիրելի հավարացալներ, մեր սրբերի ցանկությունները և հոգու աղոթքներն առաքենք առ Աստված և ցանկանք, որ Տերը մեր սիրելի Վեհավիտ Նայապետին բացառող և երկար կյանք պարզենի՝ ի միսիթարություն հայ հավարացալ ժողովորդի ի Նայապան, հԱրցախ և ի Սփյուռու աշխարհի: Եվ թող հարության աստվածային լույս միշտ վառ մնա Լուսավորչի մշտավառ կանթենի նման հայ հոգիներում, որպեսզի միշտ ամուր և անսասան մնա Նայ Առաքելական Եկեղեցին ու Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինն իր հավարացալ բարեպաշտ ժողովրդով այժմ և միշտ և հավիրյանս հավիտենից, ամեն: